

Великому Білому Братству

Хто з нас в невігластві - той в рабстві,
І в тім на жаль, з нас більшість є,
В нім ми в злочиннім святотатстві
Хоч й скиглимо, що Бог дає

Те все для нас, все ж є від Бога,
Мовляв, все ж Бог, при чім тут ми?
Без Бога ж нам й не до порога,
Всі, хто з невігластва й пільми

Не йдуть й не хочуть, живуть з ними,
І в них в самих живе те все,
В серцях сліпими та й глухими,
Мовляв, нас тільки ж Бог й спасе!

В тім - лицемірство, ще й блюзнірство,
І святотатства там за край,
Розпутства в нас всі наші, й звірства,
З якими в пекло лиш, не в рай!

І те - з невігластва й пільми в нас,
Від Бога ж те не може бути,
Давно до знань прийшов йти час,
Лиш в них збагнем сенс в нас, і суть,

Та і мету: з чим й в чому жити,
І щоб в собі ж те нам знайти,
Не Бога треба нам гнівити,
До Вчення Шамбали всім йти!

Лиш з ним, в Великім Білім Братстві
Всіх Гімалайських Мудреців,
Що нам дають знання, не в рабстві,
Хто візьме з нас, - той вже й прозрів,

Хто є для нас Брати і Сестри
Ті всі, що в Шамбалі живуть,
Що Світло Знань в віках нам несли,
І нині всі для нас дають

Не лиш Знання нам - приклад жити,
Бо й серед нас в віках живуть
Й приходять з тим до нас, щоб вчити
Нас всіх, щоб й нам людьми вже бути.

І всі Вони йдуть з тим від Бога,
Ті Сестри Старші всі й Брати,
І з Богом в Них Їх вся дорога,
Й мета в них, щоб в ній - й нас вести

Вже як людей, всіх світлих й гідних,
Всіх, без невігластва й пільми,
Як духом і душею рідних!
Та те, на жаль, не хочем ми

У більшості всі - ні вивчати,
Ні знати про життя в трудах,
В невігластві все з «с краю хати»
Не вилізем ніяк, в ній крах

На нас, на тих всіх, вже чекає
Тих, хто не хочуть все те знати,

Що Шамбала в весь Світ вкладає,
Щоб Світ і нас з ним й в нім спасать.

Прийде ж до тих, хто й сам те візьме
Собі, й щоб іншим людям дати,
Хто ж сам в п'їтьму ще більше лізе -
То право їх всіх в ній сконать.

Хто приклад сам з Вождів й Пророків,
З Святих й Великих Мудреців,
З Героїв, з Геніїв всіх, поки
Сам з світлих всіх, що є, Митців

Бо ми ж дізнаємся лиш з Вчення
Про те, до чого все і як,
Лиш в нім і з нього - все натхнення
Візьмуть ті всі, що будуть так

Що є в нас і в земнім тут світі,
Та і в Надземнім також є
Ті всі, для Кого ми як діти,
Бог Ієрархію й дає,

Які ми в світі в цім вчиняєм,
Та робимо те й в Світі тім,
І пекло вже в нас стало раєм,
І ми вже з ним зжились, і в нім.

Нас всіх Велике Біле Братство
Тримає в Світі, й всіх веде,
Щоб не жили ми в святотатстві,
І щоб росли всі, хто й сам йде

Те все - в Великім Білім Братстві,
Лиш в Шамбалі, й більше ж ніде,
Щоб не жили в п'їтьмі ми й в рабстві,
І те саме все не прийде.

І Бог, і Світ тут ні до чого,
Свободна воля й вибір в тім
У кожному з нас, в нас і дорога,
І путь свій, й на путі ми в нім.

Бере той приклад у життях всіх,
В надземних всіх й в земних життях,
І з тим і в тім лиш й буде успіх
На всіх дорогах нам й путях.

І жити, й вчити, й приклад брати
З тих, Хто від Шамбали в нас був,
В ній нам всі Ті, як Батько й Мати,
Хто усвідомив те, й збагнув,

Давно б вже нас геть без якої
Всіх не було б, й планети теж,
З Них кожен - то ж від Світла Воїн,
І наш Заступник від пожеж,

Без Ієрархії від Світла,
Без Шамбали й без Братства, ми
Давно б всі вже були без житла
В невігластві в нас від п'їтьми.

До Вчення Шамбали й до Світла,

У кого й у самих дорога
До Бога й людства вся, й у всім,
Про те дасть все нам Агні Йога
У Вченні Шамбали, все в нім!

Те все Велике Біле Братство,
Вся Їєрахія ж є в нім,
Нас звільнить, щоб не жили в рабстві
Всі ті, хто й сам не хоче в тім

І хто те сам, все і в собі
Шукає і знаходить, й житло
Не в хаті с краю, й не в юрбі,

Нам всім те треба лише брати
І жити з ним, і також в тім,
Все, що дають, те все й вивчати
У Вченні Шамбали Святім.

Ні жити, ні пільмі служити,
А гідно жити, й для людей,
В Великім Білім Братстві вчитись -
Для нас найвищий приклад цей.

Микола Іващенко, Київ, 03. 05. 2019 р.